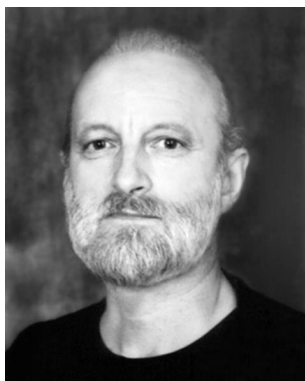

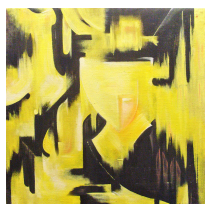
Я. О. Хоменко

Козлов Леонід Леонідович

КОЗЛОВ Леонід Леонідович (04. 03. 1954, Київ) – скульптор, графік, живописець. Племінник та учень А. Фуженка. Член НСХУ (1989). 1-а премія Міжнар. симпозиуму зі скульптури у камені «Terra incognita» (Київ, 1994). Медалі міжнар. виставок «Ces inconnus celebres» (Париж, 1998, срібло), скульптури малих форм (Чикаго, 1999, бронза). Закін. Київський художній інститут (1982; майстерня [В. Бородая](#)). Учасник всеукр. і міжнар. мист. виставок (від 1981) та пленерів (від 1987). Персон. – у Києві (1995, 1997, 1999, 2001–03, 2007, 2010–11), Чикаго (двічі – 2008), Вест-де-Моїні (шт. Айова, 2010; обидва – США), Лондоні (2009, 2011). Працює у галузях станк., монум. і пленер. скульптури, живопису, графіки, худож. фотографії. Творча система К. базується на простоті та лапідарності форм. Значну увагу приділяє укр. скульптур. традиції, зокрема творчості О. Архипенка. Окремі роботи зберігаються у Київ. музеї рос. мистецтва, Луган., Микол., Хмельн., Черніг. ХМ, Укр. музеї у Чикаго, Бібліотеці-архіві ім. Т. Шевченка (Лондон).

Фотоілюстрації

Основні твори

скульптура – «Іконописець Аліпій», «Блакитна балерина», «Оголена», «Торс» (усі – 1981), «Юна балерина» (1982), «Чорний лебідь» (1986), «Пієта» (1987, м. Ямпіль Вінн. обл.), «Постать», «Мати і дитя», «Композиція з двома кулями», «Двоє» (усі – 1991), «Сум», «Адам та Єва», «Пісня», «Народження Афродіти» (усі – 1993), «Два стани однієї форми», «Той, що йде», «Нарцис», «Міфічна красуня», «Зерно», «Амфіміксіс» (усі – 1994), «Жінка в чорному», «Крик» (обидва – 1997), «За кулісами» (1999), «Натхнення», «Відпочинок», «На репетиції», «Балерина, яка зав'язує пуанти», «Юля», «Після вистави» (усі – 2006), «Княгиня Ольга» (2008, м. Вишгород Київ. обл.), «Жіночий образ» (2010); проект «Буття у просторі» (1996–97); графіч. цикл «Аркуші» (2002–03); живопис – «Готичний мотив», поліптих «Створення світу» (усі – 2000), «Дикий ліс», «Весняний мотив», «Смуток» (усі – 2002), «Дефіле» (2005), «Діалог» (2008), «Роздуми», «Втеча», «Скарби предків», «Мелодія», «Надвечір'я», «Ранок» (усі – 2010), «Берег» (2011).

Рекомендована література

1. Скляренко Г. Змістовність чистої форми // Укр. мистецтво. 2004. № 3;
2. Леонід Козлов. Скульптура: Каталог. К., 2008;
3. Леонід Козлов. Живопис: Каталог. К., 2011.

Бібліографічний опис:

Козлов Леонід Леонідович / Я. О. Хоменко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-7900>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).